

Modeontwerpster
Tessa Koops

‘Spakenburgse en
Italiaanse families
lijken op elkaar’

Tessa Koops (40) is een bekende ontwerpster. Sinds augustus 2011 is ze leidinggevende bij modeketen Coolcat. De in Amsterdam woonachtige Koops behaalde haar grootste succes toen ze Europees doorbrak met het modelabel Daite. Ze wist dit jassenmerk in een tijdsbestek van zeven jaar op de kaart te zetten. In 1998 won ze de Robijn Fashion Award Publieksprijs. Tessa Koops is een wereldreiziger die het hele jaar door op pad is. Maar zo nu en dan keert ze terug naar haar vissersdorp. „Als Spakenburgers zien dat je het dorp vertegenwoordigt, geeft dat ze een gevoel van trots.”

Tessa Koops: „Toen ik zes was, kreeg ik een naaimachine van mijn oma. Mijn moeder Willemijn had in de jaren tachtig een eigen wol- en stoffenzaak aan de Veenestraat, Wil's Wolwinkel. Mijn moeder is heel belangrijk voor mij geweest. Ik wilde me met mode gaan bezighouden; zij inspireerde me en begreep me. De mavo Sytwende was voor mij een zware periode. Ik was geen muurbloempje, maar werd niettemin gepest, paste niet binnen de groep. Ik droeg artistieke kleding, had een eigen mening en was eigenzinnig. Het gepest worden heeft mijn vechtlust opgewekt: als ik er toch niet bij hoor, dan wil ik er helemaal niet meer bij horen. Toen ik zestien was, dacht ik: ik krijg jullie wel een keer. Maar ik ben opgevoed met vergevingsgezindheid. Mijn wraak is omgezet in hard werken en ambitie. Eén van de grootste pestkoppen heeft later gezegd dat ze bewondering voor me had en dat ze het knap vond wat ik had bereikt. Na de mavo ging ik naar de middelbare technische school voor mode en kleding. Hier leerde ik onder meer ontwerpen, patronen tekenen, en kleding naaien. Ik verliet Bunschoten-Spakenburg in 1992 om een stage te doen in Milaan, toch de stad van de mode. Het was helemaal niet gebruikelijk zo'n stage te doen bij de mts. Ik ben eerst een weekend langs allerlei Milanese studio's gegaan om te praten. Ik gebruikte mijn gezonde verstand, in combinatie met mijn onderbuikgevoel, mijn passie. Als je een droom hebt, moet je er voor gaan.”

„Italiaanse en Spakenburgse families lijken erg op elkaar. Ze hechten allebei waarde aan traditie, loyaliteit, en de kerk is een belangrijk instituut. Ze houden van uiterlijk vertoon. En op zondag ga je uiteraard in je zondagse goed naar de kerk. Het is ook een beetje leven voor de burens, de juiste auto voor de deur, het juiste gordijntje voor de ramen. Maar ach, dat is een toneelstuk, daar moet je om kunnen lachen. In Bunschoten-Spakenburg hebben we veel modieuze, goed uitziende types. Dat heeft deels te maken met uiterlijke verzorging. Het lichaam is een tempel staat in de Bijbel. Nou, dan mogen we er best leuk uitzien. Als God geen materie had gewild, dan hadden we ook geen aardse lijven gekregen. Dan hadden we op een volk geleefd.”

Marktmentaliteit

„Na mijn stage in Milaan ben ik in Amsterdam gaan wonen, en aan de Gerrit Rietveld Academie gaan studeren. Ik kwam met allemaal studenten in de klas met dezelfde eigenzinnige achtergrond.”

„Op zaterdag ging ik met de trein naar Lelystad om mijn vader Co te helpen op de markt met brood en koek. Ik heb dit tot mijn 25e volgehouden. De werkmentaliteit in Bunschoten-Spakenburg is vrij uniek. In discotheek Hollewout gingen veel mensen op vrijdagavond op tijd naar huis, omdat ze de volgende ochtend naar de markt gingen. Ik was een goede verkoper. Als het bruine brood op was en iemand vroeg hier om, dan zei ik: we hebben wel wit brood. Die marktmentaliteit heeft me gesterkt.”

„Als IJsselmeervogels en SV Spakenburg (‘ik ben een blauwe’) tegen elkaar voetballen, ga ik soms kijken. Ik houd ook van de Zuidwalwedstrijden. Afgelopen zomer was ik aan het zeilen op een botter. Als ik de haven uitvaar, voel ik me trots dat ik uit Bunschoten-Spakenburg kom. Misschien dat het daardoor komt dat ik gek ben op havensteden zoals Kaapstad, New York en Rio de Janeiro. Ik kom tot rust als ik dicht bij de zee ben. Tijdens mijn reizen probeer ik altijd het praktische met het aangename te combineren. In 1997 heb ik zo aan de Kunstacademie in New York gestudeerd. Eén van mijn gekste avonturen was een modeshow in Georgië. Ik houd van het uitgaansleven en ga ook vaak naar Ibiza. Beroepsmatig heel handig. Als mensen uitgaan, zijn ze mooi aangekleed. Ik krijg zo veel informatie. Ik raak verder geïnspireerd door de natuur, maar ben ook een stadsmens, een mensenmens.”

„Mijn afstudeeropdracht in 1998 had een Spakenburgs tintje. Ik had er klederdracht in verwerkt. De tijdloosheid van de vissersdracht is bijzonder. Ik vind Amsterdamse oma's in verhouding tot Spakenburgse best saai. Het zijn grijze muizen, met zo'n kort kopje en permanentje. Wat heb ik dan toch goed uitziende oma's gehad die altijd klederdracht droegen en kleurrijk waren. Eén oma leeft nog, maar zij draagt nu burgerkleding. Als ik Amsterdamse oma's zie, denk ik: als ik 65 jaar ben, trek ik klederdracht aan. Mijn oma Koops was van de muziek en van de talen. Als zij in een andere eeuw was geboren, had ze vrijwel zeker in de Franse tijd geleefd. Zij stond niet boven mensen en was niet arrogant. Ik heb bij haar altijd het gevoel gehad van een dame die borduurt, Frans spreekt en piano speelt. Zij heeft mij mooie dingen meegegeven. Ze zei altijd: meid, ga lekker reizen, ga de wereld zien. Zelf was ze in Canada geweest. Ik denk nog vaak aan haar. Ik ben opgegroeid in het tijdperk van Oilily en klederdracht, en daardoor houd ik van de combinatie bloemen en ruiten. In mijn ontwerpen gebruik ik ook veel kleur en bonte prints. Bunschoten-Spakenburg is geen maatstaf of leidraad voor mijn ontwerpen, maar het dorp zit wel in mijn DNA. Mijn ontwerpen zijn internationaal; mijn stijl wordt gezien als zuidelijk, meer Spaans en Italiaans. Er zit een bepaalde brutaliteit in, spontaniteit, niet ingehouden, kleurrijk en origineel.”

„Mijn grootste succes heb ik behaald bij modelabel Daite. Ik heb de kans gekregen om van het label een merk te maken. Voor succes heb je talent nodig, doorzettingsvermogen en je moet de juiste mensen om je heen hebben. Of ik me succesvol voel? Ik moet gewoon hard werken voor mijn centen. Succes en geld gaan niet altijd hand in hand. Mijn vriendin zei tegen me: in Bunschoten-Spakenburg ben je in ieder geval een bekende Nederlander. Op het carrièrevlak krijg ik vanuit het dorp een warm en enthousiast gevoel. Spakenburgers zijn in die zin best nationalistisch. Misschien ben je heel lang die vreemde eend in de bijt, die het hoofd boven het maaiveld uitsteekt, maar als je uitvliegt, en ze zien dat je het dorp vertegenwoordigt, geeft ze dat toch een gevoel van trots. Door mijn beroep en mijn reizen word ik continu geïnspireerd. Ik hoop mensen ook te inspireren, zowel zakelijk als privé.”

Tessa Koops

Geboren: Bunschoten-Spakenburg, 24 augustus 1971.

Privé: Vriend Menno Koper, geen kinderen.
